

Der er et yndigt Land,
det staar med brede Bøge,
:: nær salten Østerstrand. ::
Det bugter sig i Bakke, Dal,
det hedder gamle Danmark,
:: og det er Frejas Sal. ::

Der sad i fordums Tid
de harniskklædte Kæmper,
:: udhvilede fra Strid; ::
saa drog de frem til Fjenders Mén:
nu hvile deres Bene
:: bag Højens Bøvtasten. ::

Det Land endnu er skönt:
thi blaa sig Søen bælder,
:: og Løvet staar saa grønt; ::
og ædle Kvinder, skønne Møer
og Mænd og raske Svende
:: bebo de Danskes Øer. ::

Vort Sprog er stærkt og blødt,
vor Trø er ren og lutret,
:: og Modet er ej dødt. ::
Vort gamle Danmark skal bestaa,
saa længe Bøgen spejler
:: sin Top i Bølgen blaa. ::

Ved

25-Mars

Jubilæumsfesten

*Sengeløse Gymnastik-
forening*

den 20. Oktober 1929.

Hil dig vor Fane, Korsbanner hvidt!
Holde paa Bane med dig vi Skridt,
vis er os Kransen, Gyldenaars-Glansen,
:: Danskerne følge dig frit! ::

Fjenderne grue mer end for Sværd
ved dig at skue, plantet dem nær;
hvor du dig hæver, Sejer omsvæver
:: Kors-Herrens signede Hær! ::

Kærlig omfavned dig Danemænd,
Dannebrogsnavnet bærer du end,
Himlen til Ære altid du bære
:: Navnet med Sejr igen! ::

Hjemkærligheden bor os i Bryst,
Striden for Freden kun er vor Lyst;
Odde og Ægge kun for dem begge
:: Skærpet vi har til en Dyst! ::

Hil dig, vor Fane, Korsbanner hvidt!
Du paa din Bane overfløj tit
højere oppe Aandernes Toppe,
:: Sejeren følger dig frit! ::

Høje Nord, Friheds Hjem!
Ej faa Mørket til at true,
men faa Solen til at lue
og faa Liv til at gro frem;
lad det bryde, lad det gære!
Stem ej Strømme, taal dens Brag!
Den skal bære Grøde til en Sommerdag!

Høje Nord! Sangens Bo!
— ikke den, der dvalebinder, —
den, der tænder Glød paa Kinder;
først gør fri og saa gør fro!
Kald dit Kor fra Skovens Sale!
Lær i Sky det Vinger slaa!
Lær det dale dybest ned i Bondevraa.

Høje Nord! Haabets Borg!
Hvor det op i Mulmet vælder,
hvor utrættelig det melder
Vaarfryd eller Vintersorg,
Nyn det ind i Drenges kække,
saa de ler ad Jætters Larm!
Lad det lægge Lys i Tanken, Staal i Arm.

Høje Nord, Kæmpehal!
Det er Tid, at Kraften kendes,
det er Tid, at Sener spændes,
Tid til Stigen eller Fald.
Kald paa Heltene, der blunde.
saml i eet de skilte Raad,
og i Munde læg os Ordet, som er Daad!

